НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.№ 51-554-04-302
Дата 03 / 10 2025 г.

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

11 25

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ И ОБЩЕСТВЕН РЕД

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 79, ал. 1 от ПОДНС внасям мотивирани предложения за изменение на **Закона за изменение на Закона за Държавна агенция „Разузнаване“ със сигнатура 51-554-01-159 приет на първо гласуване на 02.10.2025 г. внесен от Александър Викторов Рашев и група народни представители на 17.09.2025 г.**, както следва:

Създава се нов § 3:

§ 3 Чл. 34, ал. 6 се изменя така: „Инспекторът е държавен служител по този закон“.

Мотиви:

Предложението е свързано с необходимостта от привеждането на закона в съответствие с общото законодателство в областта на държавната администрация (Закон за администрацията) и държавната служба (Закон за държавния служител), както и синхронизирането им с нормативната уредба на другите две основни служби в областта на националната сигурност - Държавна агенция „Национална сигурност“ и Служба „Военно разузнаване“.

Съгласно чл. 3, т. 1 ЗДСл не са държавни служители лицата, които са еднолични органи или техни заместници. Според чл. 19, ал. 4, т. 1 ЗА председателите на държавни агенции се считат за органи на изпълнителната власт, а съгласно чл. 19а, ал. 1 от същия закон, те имат всички права по трудово правоотношение, освен тези, които са несъвместими с тяхното правно положение.

Към настоящия момент, съгласно чл. 34, ал. 6 ЗДАР, председателят на Държавна агенция „Разузнаване“ и неговите заместници имат статут на държавни служители по специалния закон. Това законодателно решение противоречи на общите принципи както на националното, така и на правото на ЕС. Основен принцип, характерен за държавната служба (съответно за службата в институциите на ЕС) е „принципът на стабилитета“ или както още се нарича „принцип на административната памет“. Той се изразява във

възможността за растеж на служителя, за повишаване на неговата квалификация и не на последно място в защитеността от прекратяване на служебното правоотношение.

По отношение на председателя на ДАР и неговите заместници важи друг принцип - принципът на мандатността. Разликата в двата принципа е отчетена, макар и по друг повод, и от Конституционния съд, който в Решение № 18 от 16.12.1993 г. по к.д. № 19/1993 г. изрично акцентира, че „за съдиите от Конституционния съд се прилага мандатността“, а за съдиите - принципът на „стабилност на служебния статут“.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 34, ал. 6 ЗДАР представлява единственото изключение в българското законодателство, при което на мандатна длъжност се придава качеството на държавна служба. Така например, чл. 24, ал. 3 от Закона за военното разузнаване изрично се посочва, че директорът на службата, чиято длъжност също е мандатна, има всички права по трудово правоотношение, освен тези, които са несъвместими с позицията му. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ няма изрична разпоредба, която да посочва статута на председателя и неговите заместници, което означава, че се прилага общата уредба и техните правоотношения се приравняват на трудовите.

Чрез осъществяване на предложената промяна законодателството в областта на държавната служба и държавната администрация ще бъде синхронизирано и специалният закон ще бъде приведен в съответствие с общата нормативна уредба.

ВНОСИТЕЛИ:

Александър Викторов Рашев

Павела Мирова